

Editorial

BARCELONA ha estat novament ensangonada per la metralla italiana.

No parlem més de l'aviació franquista. Franco no té aviació, com no té Exèrcit ni té consciència. Els avions que abir i abans d'abir volaven sobre la capital catalana són de Mussolini i per ordre de Mussolini sembraren la mort a llur pas. No li queda al renegat sinistre ni el benefici del dubte. Ni ell mateix, probablement, té interès en què li quedi. El vest porta el segell indeleble de la seva política. Menja matar Barcelona perquè es reunien Chamberlain i Daladier a París. Hi ha, per a pro-ho, a més d'una coincidència cronològica, una conseqüència xantatgista. Com tots els mans que volen passar per granis, crida a destemps. Com tots els covards que senten plaça de valents, desaxna en l'ame-naça. Perquè Anglaterra li reconegui un Imperi, insulta a Anglaterra. Perquè França li sigui aliada, injúria a França. És un sistema. És el seu sistema. És el sistema de tots els baraters.

Vol que les conferències de París parlin del què a ell li convé. I en lloc de sollicitar-ho pel procediment normal, el busca pels camins del terrorisme. Potser avui tingui en disculpa l'èxit dels assaigs anteriors. El terrible és que perquè a ell li agradi tritar, hagin de morir els nostres fills i tinguin que plorar les nostres mares. Maleït sigui el "valent" i maleït siguin els covards. Tanta culpa té l'un com els altres.

Vol també demostrar una vegada més el seu desdeny. Per això, el que a qualsevol home normal aconsellaria prudència, condueix al megalòman infame a ésser criminal imprudent. Però no tan que exerciti la seva imprudència sobre els caps dels que existeixen la seva arrogància. Vol demostrar que li importa més pitus el que senten i el que parlen a París? Doncs que no llanci bombes sobre Barcelona! Que les llanci on la metralla portaria ben manifesta la intenció!

No s'atreveix. Prefereix amagar el seu desafiament amb arxives de cobard. Per a procurar-se nova ocasió de passar per valent oferint pretext perquè tampoc en aquesta ocasió es donguin per aludits els que tenen tanta por com ell.

Pasteur

Poques vides són tan mal conegudes com la de Pasteur, del qual l'Institut gloriós que porta el seu nom celebra ara el seu cinquantenari. Abans de descobrir el microbi de la ràbia, Pasteur, no obstant, s'havia remarcat per una multitud de treballs. Havia salvat els vinagres d'Orleans per la "mise au point" de llurs mètodes de fabricació. L'any 1863, sota la invitació del Consell municipal d'Arbois, estudià les malalties dels vins, i les guarí. El laboratori de Pasteur fou instal·lat en una sala de cafè. Hom no havia tingut temps de retirar el rètol. La ciutat féu molta broma a costa d'aquesta instal·lació, fins al dia en què Pasteur, havent reeixit a salvaguardar una de les principals riqueses de França, fou cridat a Compiègne per rebre les felicitacions de l'emperador Napoleó III i de l'emperadriu.

Pasteur consentia bonament a revelar a les dames d'honor de l'emperadriu el misteri del món microbià.

Un dia necessitava granotes vives, i les demanà al jardiner cap dels parcs de Compiègne. L'experiència acabada, Pasteur se les deixà dintre un sac mal lligat. Les granotes envaïren els departaments de l'emperadriu, la qual, aixecant-se durant la nit, posà el peu damunt una granota freda i llefiscosa, i s'esverà de tal manera que li faltà poc per desmaiarse.

Pasteur acabà també amb la malaltia dels cucs de seda, que des de feia quinze anys produïa estralls a les contrades del Migdia. Trobà el procediment per fer la cervesa inalterable. Era al final de la guerra del 1870, i el cèlebre anglès Huxley declarà que les descobertes de Pasteur valien els cinc mil milions del rescat de França, a la qual cosa Pasteur respongué:

—Jo represento, certament, el savi desinteressat; no m'agrada la cervesa.

Fou el 28 de febrer del 1881 que Pasteur féu la seva comunicació a l'Acadèmia de Ciències sobre el bacil del carbó. Un any després hom havia vacunat 613.740 moltons i 83.946 boues.

Com tantes altres personalitats eminentes, Pasteur fou atacat un dia d'electoritis. Es presentà a les primeres eleccions senatorials de 1876 al Jura, el seu país nadiu. Obtingué 62 vots entre 652 electors.

Aquest fracàs tingué molta ressonància. No obstant, no alterà en res l'humor del savi.

—Faria mal fet de guardar rancúnia a aquesta gent — deia. M'han guarit, al seu torn, del microbi més terrible: la política!

Un dia, a l'Acadèmia de Ciències, dos contradictors oposaven a unes descobertes certes, objeccions indignes d'atenció. Després d'una resposta fulminant, Pasteur, apostrofant-los tots dos, digué a l'un: "¿Sabeu el que us manca? Ignoreu l'art d'observar!" i a l'altre: "I a vós, el de raonar!". Un murmuri s'aixecà. L'Acadèmia protestava contra la duresa de la forma. Pasteur s'aturà de

sobte. L'ardor de la discussió m'han encogat — digué; lamentó la seva vivacitat. Prego als meus confreres que vulguin rebre les meves excuses". Hom admirava tanta simplicitat i franquesa, quan afegí: "He reconegut les meves faltes, i m'he excusat de bona gana; i no em serà permès ara d'invocar una circumstància atenuant? Tot el que he dit era cert!". I, després d'una pausa, afegí: "Absolutament cert!". Un riure universal i acollidor alegrà l'Acadèmia, i, com a gent d'esperit, els seus dos adversaris hi prengueren part.

Pasteur ocupava els seus escassos lleures a llegir qualsevol novel·la, de Montépin o de Georges Ohnet.

Si algú s'estranyava de sorprendre'l en aquesta lectura frívola, responia amb convicció:

—Poso el meu cervell a dieta.

Quan hom volgué transformar la casa de Pasteur, a Dôle, en museu, s'obrí una subscripció. S'obtingué un resultat molt medocre. Fou un anglès el qui donà els cinquanta mil francs necessaris...

Recuesdos de un comediante

El protagonista de mi cròniquilla fué un pintor escenògrafo que se llamaba Amat, persona excelente y hombre de felices ocurrencias: nuestro pintor y actor a la vez figuraba en todos los elencos de teatro en calidad de racionista.

En el repertorio de aquellas compañías era obra obligada la comedia en dos actos, arreglada a nuestra escena por don Ventura de la Vega, titulada *Bruno el Tejedor*, en cuyo protagonista alcanzaban un gran éxito los primeros actores; en esta obra le tocó en suerte al pintor-actor un papel que no hablaba: era uno de los parientes que va a la casa del tío ya difunto el día que se da lectura al testamento; en éste deshereda a todos sus familiares y deja toda su fortuna a su fiel criado Bruno; esto ocurre en el final del primer acto; algunos parientes siguen en la acción de la obra, y otros, como el que hacía de pintor y actor Amat, ya no vuelven a actuar; la obra alcanzó un gran éxito y se repitió al día siguiente.

Empezó la segunda representación con el mismo éxito, y al llegar a la

escena final del primer acto, en la que intervenía Amat, el segundo apunte se dió cuenta de que éste no estaba en su sitio; le buscó por el escenario y en su cuarto, y ante la necesidad del número echó a escena para sustituirle a un empleado de la guardarropía, que ni iba de luto como requería la situación, ni su facha era de actor.

El director se dió cuenta de la suplantación, y al terminar el acto le preguntó al segundo apunte a qué obedecía aquel cambio; éste se sinceró diciendo que Amat no había comparecido por el teatro. "¿Está enfermo? ¿Ha mandado algún recado?" "Nada sabemos." En esta discusión estaban, cuando apareció Amat muy tranquilo y sin inmutarse, y el director, al verle aparecer, lleno de indignación le interrogó:

—¿Por qué no ha venido usted a trabajar?

—No lo puedo decir — respondió Amat.

—Pues tiene usted que decírmelo; ha faltado usted a su obligación, y no se lo tolero.

—Pues ya que se pone usted así,

Les "Quintuplettes"

La nostra època, per tants conceptes cruel, demostra posseir moltes vegades un sentimentalisme d'una bestialitat enternidora. Així veiem que milions de persones que mai no eis ha "assat pel cap d'emocionar-se pels carnatges d'Espanya o de Xina, llagrimegen extasiades davant l'espectacle de les cinc menudes canadenques, les "quintuplettes" de les quals s'ha emparat la publicitat per tal d'associar-les a la propaganda de sabons, pastes alimentàries i productes dietètics.

Imagíneu-vos que l'altre dia extirparen les amígdals a les nenes Dionne. Tot el món n'ha parlat. Han fotografat el metge, la nurse i el gatet que serveix de joguina vivent a les criatures. Quantes bones senyores han plorat extasiades davant aquest document. La nova s'escampà pel món amb la rapidesa del llamp: han extirpat les amígdals a les "quintuplettes"! D'ençà dels acords de Munic hom no havia viscut un esdeveniment tan sensacional.

Sentim per les difuntes amígdals d'aquestes senyoretetes un profund i respectuós sentiment. Però creiem que no s'hi val a exagerar. Aquestes nenes, aviat seran tan antipàtiques com l'enervant Shirley Temple que és tan comedianta com mbonica. Pots ser que parléssim d'altres coses, dels infants d'Espanya, per exemple, obre els quals des de fa dos anys s'estan practicant les operacions en grans masses aèries.

(De "Le Soir", de Brussel·les.)

Es necessita una habitació amoblada si pot ésser prop de la Plaça de la República. Raó a aquesta Administració.

le diré que mientras se haga "Bruno el Tejedor" yo no vendré al teatro.
—¿Por qué razón?
—Porque sería una primada; a noche vine y me enteré que el tío no me deja nada en su testamnto...
¿Para qué iba a venir hoy? Y conste además que no me pondré luto por el tío.

FRANCISCO COMES

Informació general

Letres de dol

XAVIER SANCHEZ I BARÓ

La confirmació de la mort del nostre volgut amic Xavier Sánchez i Baró no per ésser temuda des d'un temps ençà no ha deixat de sorprendre'ns.

Xavier Sánchez, metge que, en el curt espai de temps que portava d'exercici professional en el veí poble de Santa Eugènia havia lograt afirmar ràpidament el seu prestigi fruit de l'esforç onstant i de l'entusiasme que sentia per la carrera, procedia, com molts altres treballadors de professions liberals, d'una classe modesta que amb l'esforç de tots els dies i de totes les hores logra a costa de molts sacrificis donar una carrera als seus fills, els quals, comprenen aquest esforç, s'identifiquen amb el galardó acadèmic conquerit i posen els

seus coneixements i la seva fe amb l'ideal professional al servei del comú. Quants metges, quants homes de professions liberals, després de molts anys de bregar amb la carrera, després d'un constant sacrifici, després d'estar a totes hores a la disposició de tothom, sols obtenen com a premi la satisfacció de veure el seu nom continuat per algun dels seus fills, sense haver lograt tan sols tenir assegurada la vellesa!

Xavier Sánchez i Baró era un d'aquests homes d'entre els molts de les miriades de professionals. Féu la carrera a pols, passa privacions i quan una vegada assegurat el seu pervindre professional la vida li somreia premiant-li el seu esforç, i una família amatíssima li feia sentir el goig de la llar completa, la guerra li recordà altres deures que mai defugí, i en el front ha trobat la mort en els moments que exercia el seu apostolat: Curant, amb les se-

ves destres mans, mentre animava amb la eva paraula càlida al germà caigut.

Sánchez Baró no fou un covard, ni un cridaner com molts altres que teoritzen mentre no són cridats a files, homes que no-han comprès mai la grandesa del sacrifici d'un en benefici de les penes dels altres. Sánchez Baró no cercà el lloc segur en el moment que fou cridat. Amb la serenor reflexada en el seu semblant partí per al lloc on fou destinat.

Sánchez Baró, a l'igual que els homes que moren en aquesta lluita fratricida amb les armes a la mà, mereix l'honor de figurar en el Palmars dels herois caiguts en defensa de la Llibertat i la República.

MILICIAS DE LA CULTURA
"La cultura en el Ejército Popular no es sólo necesaria, sino imprescindible" — General Miñja.

DELEGACIO ORDRE PUBLIC

Per portar 200 quilos de cebes sense la corresponent guia de circulació i manifestar el mateix temps que les volia vendre a Barcelona a sis pessetes quillo, han estat instruides diligències per agents afectes a aquesta Dependència de servei a l'estació de M. S. i A., contra Heribert Aguado i Delgado.

Contra Carme Turon i Niclao han estat instruides diligències per agents afectes a la Inspecció de Guàrdia d'aquesta Comissaria, amb motiu d'haver-se insolentat amb els mateixos agents en el propi local de la Comissaria.

Per haver presentat denúncia en aquesta Comissaria la ciutadana As-

J.M. BUTINÀ GUIMERA

METGE CIRURGIA

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de
4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 18, 1.ª 2.ª
TELEFON. 143
GIRONA

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA PREVIA CENSURA

Informació telefònica

sumpció Rovira i Flotats, ha estat detingut i posat a disposició del Jutge d'Instrucció d'aquesta ciutat, Joan Puig i Puig, per ésser el suposat autor de la sustracció d'una bicicleta propietat de la denunciante.

Per dedicar-se a efectuar intercanvis, han estat instruídes diligències contra Maria Vinyoles i Solé.

Per interessar-ho la Comissaria de Figueres, ha estat detingut per agents afectes a aquesta Dependència i posat a disposició de la mateixa, Carles Presa i Rico.

Militars

ALCALDIA DE GIRONA
AVIS
SERVEI MILITAR

El Comissari Delegat de la Generalitat de Catalunya a Girona, en comunicació número 278, data 21 de l'actual, em diu el que segueix:

"Com sigui que a la Comissió Liquidadora dels suprimits Centres de Mobilització de Carrabiners, números 1, 2 i 3, establerta a València, hi ha quantitats pendents d'liquidació a favor de personal de l'Institut, corresponents als mesos de desembre de 1936 a juliol del 1937, inclusius, i agost i setembre de l'any anterior, amb enderremiments de distints mesos; es fa públic que els creditors directes, o, a manca d'aquests, els familiars hereus legals, podran interessar de la dita Comissió els devengaments que els corresponguin, dins el termini de dos mesos, un cop transcorregut el qual podrà disposar-se que siguin reintegrades al Tresor les quantitats que no hagin estat reclamades. — La qual cosa es comunica, a petició del Sr. Director General de Carrabiners, pregar-vos que hi doneu la publicitat deguda, per tal que en puguin tenir esment els interessats".

El que aquesta Alcaldia, en compliment del que disposa la transcrita comunicació, fa públic per mitjà del present Avis, per a coneixement de tots els interessats.

Girona, 24 Novembre del 1938.
L'Alcalde accidental, **Llorenç Busquets**.

Esportives

FUTBOL

GIRONA F. C. — 3.ª REGIÓ
AÈRIA DE FIGUERES

S'anuncia per al proper diumenge, dia 27 dels corrents, la visita d'un potent equip de futbol. La 3.ª Regió Aèria de Figueres es desplaçarà a la nostra ciutat, per tal d'enfrentar-se amb el Girona F. C.

Constituit l'equip que ens visita per diferents individualitats futbolístiques acusades, formant un conjunt remarcable, i davant de la seva potència en el noble joc i dels seus últims èxits, el Girona F. C. es presentarà amb modificacions als seus rengles, per tal d'estar a l'alçada de la seva vàlua i a l'ensam disputar l'encontre al seu avantatjat contrincant i oferir als bons aimants del futbol una tarda d'encerts pròdium en bones jugades.

Debutaran en el Girona F. C. dos jugadors dels presentats pel Cos de Tren de Salt en el partit jugat el diumenge prop-passat, Grau i Roses, els quals actuaren d'extrem dret i davanter centre, respectivament.

Amb el fi de no deixar caure l'afició, el Girona F. C. té en projecte la visita entre setmana dels millors equips que prenen part en l'actual torneig futbolístic-militar. Avui serem breus. En altres notes ja es donaran més detalls.

Esperem que el diumenge vinent, l'Estadi de Vista Alegre oferirà l'as-

Sis criminals agressions més de l'aviació italiana sobre Barcelona. Van resultar 44 morts i 92 ferits.

COMUNICAT OFICIAL

D'ANIT

SENSE NOTÍCIES QUE ASSENYALAR EN CAP DELS FRONTS.

AVIACIÓ

El nombre de víctimes causats entre la població civil de Barcelona en les dues agressions aèries registrades en el matí d'ahir, ascendeix a 44 morts i noranta ferits.

Durant la nit última i la jornada d'avui fins a l'hora de redactar aquest

comunicat, els avions de la invasió han bombardejat Barcelona sis vegades més, causant en totes elles víctimes en els barris urbans.

Els aparells italo-germànics bombardejaren ahir, a més a més, altres pobles de la zona de la costa nord de Catalunya.

Darrera hora

Telegrames facilitats, de matinada, exclusivament per a L'AUTONOMISTA, per « AGENCIA ESPAÑA »

SEGUEIXEN LES DESERCIONS AL CAM PFACCIOS

Gibraltar, 25.— Ha arribat a aquesta ciutat un nou desertor de l'exèrcit facciós, que aprofitant la foscor de la nit, ha fugit des d'Algecires, en una barca de pesca. Ha sortit cap a Barcelona.—A. E.

UN VAIXELL DE QUEVIURES PER A ESPANYA

Londres, 25.— S'ha constituït a Liverpool, sota el patronatge del bisbe, un Comitè per a la tramesa d'un vaixell carregat de queviures, a l'Espanya republicana. El vaixell salparà tan prompte s'hagin aplegat diners suficients.

Hom calcula que serà abans de Nadal.—A. E.

UN NOMBROS GRUP DE PARLAMENTARIS ANGELOS, PROTESTA DAVANT CHAMBERLAIN, PELS BOMBARDEIGS DE BARCELONA

Londres, 25.— Quaranta membres del Parlament anglès, entre els quals hi ha liberals, conservadors, laboristes i independents, han adreçat a Chamberlain, al Quai d'Orsay, el següent telegrama: "Els sotsgi-

nants membres del Parlament, protesten contra els nous bombardeigs de Barcelona i us pregunno no pnsen en l'atorgament del dret d'belligerància als responsables d'aquests actes de barbàrie".

Entre els signants del telegrama hi ha: Adamson, Attlee, Burken, Charter, Dalton, Davidson, etc.—A. E. ELS CRIMINALS BOMBARDEIGS DE BARCELONA, PROVOQUEN UN MOVIMENT D'INDIGNACIÓ

Londres, 25.— El Comitè parlamentari Pro-Espanya, ha tramès a Hilari Salvador, Alcalde de Barcelona, el següent missatge: "Tingueu a bé trametre al poble de Barcelona la nostra més profunda simpatia davant del més inhumà dels bombardeigs. Us asseguruem la nostra ferma determinació d'oposar-nos a la concessió de la beligerància als responsables d'aquests atemptats".

En el mateix sentit ha telegrafiat el líder liberal, Sinclair, al ministre d'Estat, Alvarez del Vayo.—A. E. LA MANIFESTACIÓ DE DIUMENGE, A LONDRES, EN FAVOR DE L'ESpanyA REPUBLICANA

Londres, 25.— En el curs de la grandiosa manifestació que s'organitza per a diumenge al Trafalgar Square per a protestar contra la concessió dels drets de beligerància als rebels espanyols, parlaran, entre altres, Vernon Barlett, Alfred War-

nes, cap del grup parlamentari dels Cooperadors i Bentley, President del Consell del grup jueu.

La campanya ha estat intensificada amb el repartiment de set milions de fulles en les quals es protesta contra la concessió de la beligerància a Franco i el Comitè s'ha vist obligat a fer-ne uns quatre milions més.—A. E.

L'OPINIO ANGLESA SEGUEIX MANIFESTANT-SE CONTRARIA ALS REBELS ESPANYOLS

Londres, 25.— Alguns membres del Parlament, entre els quals n'hi ha de conservadors, han manifestat que continuament reben fulls signats per nombrosos electors, en els que demanen que s'oposin al atorgament de la beligerància als militars que ajudats pels països feixistes, estan fent a Espanya una guerra de destrucció i salvatgisme.—A. E.

LES CONVERSES DE PARIS. UNA INFORMACIÓ D'AGENCIA ESPANYA DEL QUE S'HA TRACTAT EN LA CONFERENCIA ANGLLO-FRANCESA

Paris, 25.— L'Agència Espanya" està en condicions d'informar del curs de les converses franco-angleses que avui han abordat el següent tema:

Els ministres britànics, així com els francesos, s'han mostrat d'acord en estimar que, en principi, la No Intervenció segueix en vigor i, de consegüent, no poden ésser atorgats els drets de la beligerància als rebels; mentre aquests no hagin portat a la pràctica el pla anglès per a la retirada de "voluntaris".

Les negociacions han estat d'acord en que, en cap dels casos, no podrà concedir-se a cap dels membres de l'esmentat Comitè, l'autorització pr a reconèixer la beligerància als rebels.

El segon tema ha tractat de la cooperació anglo-francesa per a la defensa nacional. Els ministres britànics han exposat els seus col·legues francesos la política que tenen el projecte de desenvolupar en matèria de defensa nacional. Segons aquestes manifestacions els esforços de la indústria britànica se'ien encaminats a fabricar el major nombre possible d'avions de bombardeig. Per la seva banda, els ministres francesos demanaren una informació referent al volum de les forces militars que Anglaterra podria aportar a França en el cas d'una guerra.

El tercer punt de la declaració franco-anglesa és que Chamberlain i Halifax no han posat cap dificultat a la declaració franco-alemanya feta pública dimecres tota vegada que entra de plé en la línia política que preconitza el Premier anglès.

El quart punt, ha tractat del problema dels refugiats. Ha estat discutit superficialment i Chamberlain ha exposat les mesures que es proposa adoptar per a instal·lar els refugiats en colònies, però, ha declarat que no podia facilitar més detall per quant no havia rebut encara els rapports demanats als governadors de les colònies britàniques.

El cinquè punt, ha tractat de la quietud de l'Extrem Orient, el qual ha estat abordat en línies generals.

En resum, pot assegurar-se que la major part del temps de les deliberacions ha estat dedicat al problema de la Defensa nacional i a l'estudi de les gestions que han de fer-se aprovimadament prop dels governs dels Estats totalitaris, prosseguint així la política d'aproximació iniciada a Múnic.

El darrer punt de la conferència, ha estat dedicat al problema colonial plantejat per Alemanya. Els quatre homes d'Estat, han coincidit en apreciar que la discussió d'aquestes qüestions colonials, no els portaria a cap finalitat pràctica i, en conseqüència el tema ha estat rebutjat.—A. E.

Polítiques

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

COMARCAL DEL GIRONES

Es convosa a tots els Centres de la Comarcal del Gironès d'Esquerra Republicana de Catalunya al Ple Comarcal que es celebrarà el dia 27 del corrent, a les 11 del matí, en el local del Centre d'Unió Republicana de Girona, amb el següent

ORDRE DEL DIA

Lectura de l'Acta anterior.
Estat de comptes.
Informe del Comitè.
Elecció de nou Comitè.
Nomenament de Delegats Comarcals.

Assumptes generals.
Per la importància de la reunió es prega l'assistència.

Per la Comarcal del Gironès,
EL COMITÈ EXECUTIU

—VENDO ESTUFA semi-nueva, pequeña. Puede quemar carbón y leña. VENDO GRAMOLA y 40 discos. Todo en buen estado. — infórtese en esta Administración.

Marian Julià Nualart

HA MORT ALS 52 ANYS D'EDAT

E. P. R.

Els qui el ploreu: esposa Constància; fills Maria i Joan (absent); germana i germans polítics i família tota, en assabentar a llurs amistats tan dolorosa perduda, els pregunen un pietós record i es serveixin concòrrer a la casa mortuòria, carrer Sta. Clara, 3, avui, a dos quarts de 3 de la tarda, per a acompanyar el cadàver a sa darrera estada, per quin favor els quedaran molt agràits.

Girona 25 Novembre 1938.